

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/84/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010086
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3220010086.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. januára 2022 prejednal odvolanie obžalovaného

T. F.,

nar. XX.XX.XXXX v Q. nad Q., trvale bytom P. nad Q. XX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/30/2020 zo dňa 17.09.2021 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), f), ods. 3 Tr. por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku celé výroky o treste odňatia slobody a o náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný T. F. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. j), 38 ods. 3 a 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výške 1.000 (jedentisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 329 Tr. por. sa poškodený L. B., nar. XX.XX.XXXX v Q. nad Q., trvale bytom Q. nad Q., U. XXX/X, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný T. F. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., pretože ako zamestnanec spoločnosti Hörmann Automotive Slovakia, s.r.o., so sídlom Bánovce nad Bebravou, Partizánska 73, IČO: 50481151, dňa 15.04.2019 v čase okolo 09:20 hod. v Bánovciach nad Bebravou v areáli spoločnosti Hörmann Automotive Slovakia, s.r.o. v Bánovciach nad Bebravou na ulici U. č. XX v hale na príjem materiálu ako vodič vysokozdvížného vozíka zn. Still RX 60 - 35, porušil ustanovenie § 12 odsek 2 písmeno a) zákona č. 124/2006 Z.z., o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a určené pracovné postupy (s ktorými bol riadne a preukázateľne oboznámený) a porušil STN ISO 3691 + Amdl č.l. 14.2.1., v zmysle ktorého bol povinný vysokozdvížný vozík obsluhovať tak, aby neohrozil bezpečnosť osôb, nevenoval dostatočnú pozornosť prevádzkovému prostrediu vrátane iných osôb, v dôsledku čoho pri vykladaní balíkov kovových platní

z návesu značky Fliegel, evidenčné čísla štátu Rakúsko LL-XXXLB, VIN čísla: Z ľahača zn. Man, slovenského evidenčného čísla A VIN čísla: Z tieto začal vykladať a pokračoval v ich vykladaní aj napriek tomu, že videl, že na korbe návesu v ich blízkosti sa v tom čase nachádzal poškodený L. B., počas vykladania kovových platní sa časť týchto platní zosunula z lyžín vysokozdvížneho vozíka a zasiahla pravú nohu poškodeného L. B., v dôsledku čoho poškodený L. B. utrpel zranenie, a to odlúčenie kože a podkožia stupaje pravej nohy, otvorenú trieštivú zlomeninu prvej predpriehlavkovej kosti pravej nohy, zlomeninu hlavičky druhej predpriehlavkovej kosti pravej nohy, zlomeninu bázy piatej predpriehlavkovej kosti pravej nohy a otvorené vyklbenie palca pravej nohy, pričom v súvislosti s uvedenými zraneniami bol poškodený L. B. obmedzený v bežnom spôsobe života tým, že trpel bolesťou, jeho zranenie si vyžadovalo početné lekárske vyšetrenia vrátane hospitalizácie v trvaní 47 dní s operačným zákrokom - osteosyntéza - spojenie zlomeniny kovovým drôtom v oblasti palca pravej nohy a počas hospitalizácie vykonaná u poškodeného nekrektomia - chirurgické odňatie I. a II. prsta pravej nohy pre odumretie tkaniva v mieste zlomeniny I. a II. prsta pravej nohy, ďalšiu hospitalizáciu s odstránením kovového drôtu v oblasti palca pravej nohy, zranenia poškodeného počas liečby a PN si vyžadovali kľudový režim a telesné šetrenie bez väčšieho fyzického zaťaženia, poškodený mal obmedzenú funkciu pravej dolnej končatiny s obmedzením hybnosti pravou nohou, s chôdzou pomocou dvoch barlí bez došľapovania na pravú nohu, uvedené zranenia si u poškodeného L. B. vyžiadali celkovú dĺžku liečby a PN a obmedzenie v obvyklom spôsobe života minimálne v trvaní 176 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l) a 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a) a 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená aj povinnosť nahradiť poškodenému L. B. škodu vo výške 2.575,80 € v rozsahu uplatnenej náhrady za bolesť s tým, že podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený L. B. so zvyškom nároku na náhradu škody (v rozsahu 2.159,61 €) odkázaný na civilný proces.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože voči nemu podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil konanie poškodeného počas udalosti - vykládky tovaru. Dodal, že svojvoľne nevykladal tovar (neriadiť vykládku), ale riadil sa pokynmi osoby, ktorá to mala v náplni práce, a preto nemohol spáchať stíhaný prečin. Poškodený si tiež vyzliekol svoju reflexnú vestu a nebol počas vykládky viditeľný, upratoval gurtne a nekontrolovane pobehoval po korbe návesu bez súhlasu zodpovednej osoby. Poškodený sa sám a rozhodnou mierou pričínil o to, že nastal úrazový dej, ktorému objektívne nemohol zabrániť. Ani znalec nevyslovil stanovisko, že by sa vykladalo v rozpore s príslušnou STN. Napadnutý rozsudok považuje za nespravodlivý. Nie je možné, aby bol odsúdený a zároveň aj zaviazaný k náhrade škody. Navrhol, aby bol v celom rozsahu oslobodený spod obžaloby.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril poškodený L. B.. Uviedol, že s odvolaním obžalovaného nesúhlasí. Vina obžalovaného bola dostatočne preukázaná a odmieta, že by sa sám rozhodnou mierou pričínil o vznik svojho úrazu. Hoci náklad na korbe nemal pripravený na vyloženie vysokozdvížnym vozíkom, obžalovaný už náklad vykladal, a preto došlo k vzniku jeho zranenia. Aj znalec potvrdil, že žiadnym osobám nesmie dovoliť stáť alebo prechádzať pod zdvíhajúcimi sa časťami akéhokoľvek naloženého či nenaloženého vozíka. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o vine, ako aj s výrokmi o treste a o náhrade škody uvedenými v napadnutom rozsudku. Z obsahu odvolaním napadnutého rozsudku vyplýva a je súčasne nepochybné, že súd prvého stupňa sa riadne, zrozumiteľne, presvedčujúco, v plnom rozsahu a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal s odvolacími námietkami obžalovaného prednesenými už aj v priebehu prípravného konania. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

K vyjadreniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že prokurátor nezaujal k dôvodom jeho odvolania žiadne vecné stanovisko, a preto zotrváva na svojej obhajobe.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní:

- prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry sa pridriavala písomného návrhu podriadeného prokurátora,
- poškodený zotrval na svojom písomnom návrhu,
- obžalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie; dodal, že ani adhézne konanie v tejto veci neprichádzalo do úvahy.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné vo vzťahu k výrokom o treste a o náhrade škody, a to aj z iných ako ním uvádzaných dôvodov.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K výroku o vine ***

V rámci svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok je vo výroku o vine správny a zákonný, pretože vykonané dôkazy sú vo vzájomnej zhode a svedčia o vine obžalovaného bez tých najmenších pochybností. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, ktoré vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, kto ich obstaral (§ 2 ods. 12 Tr. por.). Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa aj logicky a presvedčivo odôvodnil a dal dostatočné odpovede na podstatné námietky obžalovaného, ktoré predniesol už na súde prvého stupňa a v podstatnej miere ich zopakoval následne aj v písomných dôvodoch odvolania, pričom odvolací súd považuje jeho závery za správne a v plnom rozsahu na ne poukazuje.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o vine odôvodnil v podstate tak, že obžalovaný pri plnení svojich pracovných povinností nevenoval dostatočnú pozornosť prevádzkovému prostrediu vrátane iných osôb, pričom pri obsluhu vysokozdvížneho vozíku, na ktorú činnosť bol riadne zaškolený, pri vykladaní kovových platní z návesu porušil predpisy o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a určené pracovné postupy, s ktorými bol riadne oboznámený, a v dôsledku takéhoto jeho konania z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví poškodenému L. B.. Takéto konanie obžalovaného a spôsobený následok boli súdu prvého stupňa jednoznačne vo vzťahu príčinnej súvislosti, pričom konanie (spoluúčasť) poškodeného nebolo jedinou a výlučnou príčinou vzniku tohto trestnoprávne relevantného následku.

Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa uvádza, že obžalovaný bol pri obsluhu vysokozdvížneho vozíka povinný dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásady bezpečnej práce, ochrany zdravia pri práci a bezpečného správania na pracovisku a určené pracovné postupy, s ktorými bol riadne a preukázateľne oboznámený - § 12 ods. 2 písm. a) Zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Bol povinný vysokozdvížny vozík obsluhovať aj tak, aby neohrozil bezpečnosť osôb, resp. bol povinný neprestajne dbať na bezpečnosť osôb, pričom bol zodpovedný aj za bezpečné uloženie a upevnenie prepravovaného bremena a za manipuláciu s ním. Mal povinnosť venovať osobitnú pozornosť aj prevádzkovému prostrediu vrátane blízkym pevným alebo pohyblivým predmetom. Ak nemohlo byť vyloženie nákladu vykonané v rámci bezpečnosti práce, bol povinný prácu na vysokozdvížnom vozíku okamžite zastaviť.

Aj odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že vykonané dokazovanie jednoznačne preukázalo, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že pri vykladaní tovaru sa na korbe návesu nachádzal a aj pohyboval poškodený (mal aj dobré rozhľadové podmienky a mohol poškodeného vidieť kdekolvek na korbe, a to aj bez reflexnej vesty), no napriek tomu - aj v rozpore so závermi znalca z odboru bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, že prácu na vysokozdvížnom vozíku mal správne začať až vtedy, keď sa na korbe návesu nikto nenachádzal, nevenoval pozornosť pohybu poškodeného po korbe návesu, resp. neprerušil prácu, ale pokračoval vo vykládke tovaru, pričom sa mu jeden z balíkov kovových platní

z dôvodu ich preváženia a zlej manipulácie s vysokozdvížným vozíkom zosunul z lyžín, čím došlo k zraneniam poškodeného podrobne popísaným v odbornom vyjadrení znalca MUDr. T. L. č. 34/2019 a jeho doplnku č. 1 (č. 67/2019), ktoré si vyžiadali celkovú dĺžku liečby a PN a obmedzenie v obvyklom spôsobe života minimálne v trvaní 176 dní.

Obžalovaného pritom nezbavovala trestnoprávnej zodpovednosti miera spoluúčasti poškodeného spočívajúca v nepresvedčení sa o hroziacom nebezpečenstve v čase vykládky nákladu pri obsluhu vysokozdvížného vozíku a rovnako ani okolnosť spočívajúca v absencii reflexnej vesty či iných reflexných prvkov na tele poškodeného, pričom poškodený navyš navyš neporušil žiadnu svoju povinnosť či pokyn zamestnávateľa (odvolací súd aj na tomto mieste opakuje, že obžalovaný o prítomnosti poškodeného na korbe návesu vedel). Napokon ani okolnosť plnenia pracovnej úlohy pri obsluhu vysokozdvížného vozíka na základe pokynu zamestnávateľa (nadriadeného) nezbavovala obžalovaného povinnosti vykonať svoju prácu zodpovedne a riadne v súlade s príslušnými predpismi, s ktorými bol riadne oboznámený.

Nesprávna bola aj odvolacia námietka obžalovaného, že znalec nevyslovil stanovisko, že by sa vykladalo v rozpore s príslušnou STN, pretože znalec konštatoval opak - že pri vedení vysokozdvížného vozíka obžalovaný porušil okrem iného aj normu STN ISO 3691 + Amd1, ako to správne vyplýva aj zo skutkovej vety napadnutého rozsudku.

Odvolací súd neprisvedčil ani odvolacej námietke obžalovaného, že poškodený sa sám a rozhodnou mierou pričínil o vznik úrazového deja, pretože konanie poškodeného ani podľa jeho názoru nebolo jedinou a výlučnou príčinou vzniku trestnoprávne relevantného následku na zdraví poškodeného. Odvolací súd naopak uvádza, že ak by obžalovaný venoval osobitnú pozornosť prevádzkovému prostrediu a povinnostiam vyplývajúcich pre neho z titulu jeho obsluhy vysokozdvížného vozíka, zranenia poškodeného by zrejme vôbec nevznikli.

Keďže obžalovaný svojím konaním z nevedomej nedbanlivosti spôsobil poškodenému ťažkú ujmu na zdraví, naplnil tak všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., pre ktorý ho súd prvého stupňa uznal aj za vinného, keď porušenie jeho povinností konštatovaných v skutkovej vete napadnutého rozsudku je i podľa názoru odvolacieho súdu možné považovať za porušenie dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.

*** K výroku o treste ***

Preskúmaním výroku o treste odvolací súd zistil, že výrok o treste odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom trpí vadou v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., pretože je neprimerane prísny.

Odvolací súd mal totiž za to, že vzhľadom na okolnosti prípadu a povahu spáchaného prečinu (nedbanlivostnej formy spáchanej trestnej činnosti) a možnosti nápravy obžalovaného s poukazom na jeho predchádzajúci spôsob života (doteraz nebol súdne trestaný či postihnutý za priestupok) a kladné hodnotenie jeho zamestnávateľa nie je potrebné pôsobiť na neho podmieneným trestom odňatia slobody. Naopak ako primeraný, zákonný a aj spravodlivý považoval odvolací súd „alternatívny“ peňažný trest vo výške 1.000,- Eur, ktorý je schopný u obžalovaného splniť svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd mal aj za to, že tento peňažný trest bude obžalovaný schopný i zaplatiť (§ 57 ods. 1 Tr. zák.), pričom pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, odvolací súd ustanovil obžalovanému aj náhradný trest odňatia slobody na 4 mesiace, ktorého výmeru považoval rovnako za primeranú (§ 57 ods. 3 Tr. zák.).

*** K výrokom o náhrade škody ***

Preskúmaním rozhodnutia súdu prvého stupňa o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody, t.j. obidvoch výrokoch o náhrade škody, odvolací súd zistil, že tieto výroky trpia vadou v zmysle § 321 ods. 1 písm. f) Tr. por.

V rámci adhézneho konania platí, že súd musí vždy primárne vyriešiť otázku, či sa majú pri posudzovaní nároku poškodeného na náhradu škody použiť hmotnoprávne ustanovenia Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce alebo iných predpisov a z nich má následne pri dokazovaní a rozhodovaní o takomto nároku vychádzať.

Odvolačný súd konkrétne zistil, že obžalovaný sa skutku (trestného činu) dopustil pri výkone zamestnania - ako zamestnanec spoločnosti Hörmann Automotive Slovakia, s.r.o. V takom prípade bolo potrebné pri dokazovaní a rozhodovaní o riadne a včas uplatnenom nároku poškodeného L. B. na náhradu škody vychádzať z ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pokiaľ niekto spôsobí škodu pri vykonávaní činnosti, ktorú vykonával pre inú osobu, nezodpovedá za túto škodu sám, ale zodpovedá za ňu ten, pre koho túto činnosť vykonával. Vzťahuje sa to najmä na prípady, ak zamestnanec pri výkone činnosti v rámci svojich pracovnoprávnych povinností spôsobí škodu tretej osobe. V takomto prípade za škodu zodpovedá jeho zamestnávateľ bez ohľadu na to, či je právnickou alebo fyzickou osobou.

V prejednávanej príhode tak obžalovaný nezodpovedá za spôsobenú škodu priamo poškodenému, ale naopak len svojmu zamestnávateľovi (spoločnosti Hörmann Automotive Slovakia, s.r.o.), ktorý môže voči nemu následne po uspokojení nároku poškodeného uplatniť pracovnoprávny regres podľa príslušných ustanovení pracovnoprávnych predpisov.

Podľa § 329 Tr. por. ak zruší odvolací súd napadnutý rozsudok len vo výroku o náhrade škody a ak nerozhodne sám vo veci rozsudkom, odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Nakoľko odvolací súd rozhodol vo veci týmto rozsudkom, s poukazom na citované zákonné ustanovenie musel rozhodnúť aj o tom, že podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený L. B. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces, ktorý výrok mal na základe vyššie uvedeného urobiť už súd prvého stupňa.

***

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), f), ods. 3 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celé výroky o treste odňatia slobody a o náhrade škody a pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol týmto rozsudkom o uložení „miernejšieho“ alternatívneho peňažného trestu obžalovanému spolu s náhradným trestom odňatia slobody v prípade jeho úmyselného zmarenia a taktiež o odkázaní poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.